

7 Μαρτίου Κανών εις τον Όσιο και Θεοφόρον Πατέρα ημών Παύλον τον Απλούν

Ποίημα Γερασίμου μοναχού Μικραγιαννανίτου

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν PMB’
(142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.(τετράκις μετα των στοίχων)

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῆς ἀπλότητος ὑπέρτιμον σκεῦος, καὶ τοῦ Σωτῆρος θεοφόρος
θεράπων, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως καθικέτευε, Παῦλε παμμακάριστε,
ὅπως πάσης ἀνάγκης, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ κινδύνων
ῥυσθῶμεν, οἱ σὲ τιμῶντες Πάτερ εὐλαβῶς, καὶ τὴν θερμὴν σου,
αἰτοῦντες ἀντίληψιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ
τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός....

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
Αἶτει μοι λύσιν ὦ Παῦλε. Γερασίμου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀγγέλων χορείαις ἐν οὐρανοῖς, Παῦλε συγχορεύων, καθικέτευε
ἐκτενῶς, πταισμάτων διδόναι ἡμῖν λύσιν, καὶ πειρασμῶν
πολυτρόπων συγχώρησιν.

Ίλύος με κάθαρον τῶν παθῶν, Παῦλε θεοφόρε, ἱκεσίαις σου πρὸς Χριστόν, καὶ πάσης μανίας τοῦ βελίαρ, ῥῦσαί με Πάτερ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Ποιητὴν, δυσώπει λυτροῦσθαι, πονηρίας με χαλεπῆς, ὃ Παῦλε ἀπλότητος ἡ στήλη, καὶ φωτισθῆναι φωτὶ μετανοίας με.

Θεοτοκίον.

Ἐκ Σοῦ ἀνατέταλκεν ἐν σαρκί, ὁ πάντων Δεσπότης, ὥσπερ Ἥλιος τῆς ζωῆς, οὗ λάμπρυνον Κόρη ταῖς ἀκτῖσι, τὴν σκοτισθείσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι.

ᾠδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ίλασμον καὶ εἰρήνην καὶ φωτισμὸν αἶτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, Παῦλε μακάριε, καὶ παθῶν λύτρωσιν, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ σὲ γεραίρουσι.

Μοναστὴς θεοφόρος καὶ ἀσκητὴς Ὁσιος, Παῦλε θεοφόρε ἐδείχθης, τῇ συντονίᾳ σου· ὅθεν ἀνάδειξον, κάμὲ θερμὸν κατὰ πάντα, εἰς ὃ σχῆμα ἔλαβον, βίου λαμπρότητι.

Ὀλικῶς καθυπεύκων τοῖς ἱεροῖς ῥήμασι, Παῦλε Ἀντωνίου τοῦ πάνυ, ἐπλήσθης χάριτος· ὅθεν ὑπήκοον, κάμὲ ἀπέργασαι Πάτερ, ἐν τοῖς δικαιώμασι, τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ τοῦ παντὸς Κύριον, τέτοκας ἐν ὕλῃ βροτεία, ἄνευ συγχύσεως, Κόρη Ἦ πρέσβευε, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ῥύεσθαι τοὺς μέλποντας, τὰ μεγαλεῖά Σου.

Διάσωσον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐκ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης, Πάτερ Παῦλε τὸ τῆς ἀπλότητος σκηνῶμα, τοὺς προσιόντας τῇ θείᾳ σου προστασίᾳ.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Χριστὸν τὸν Θεόν, ἰκέτευε δεόμεθα, ἐκ πάσης ἡμᾶς, στενώσεως καὶ θλίψεως, λυτροῦσθαι Παῦλε Ὅσιε, καὶ ἐν φόβῳ τῷ θείῳ πορεύεσθαι, ἐν ταῖς τρίβοις τῶν θείων ἐντολῶν, ὡς ἂν τῆς ἀλήκτου ζωῆς τύχωμεν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λυμεῶνα τὸν κάκιστον, τὸν τὴν ἁμαρτίαν κόσμῳ εἰσάξαντα, καθ' ἡμῶν ἐπιτιθέμενον, Πάτερ Παῦλε σύντριψον πρεσβείαις σου.

Ὑδωρ βλῦσόν μοι ἄνωθεν, Παῦλε θεοφόρε θείας χρηστότητος, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, τῶν παθῶν σβεννύόν μου τοὺς ἄνθρακας.

Συμπαθῶς ἐπικλόμενος, ταῖς φωναῖς τῶν πίστει παρακαλούντων σε, Πάτερ Παῦλε δίδου ἅπασι, τὴν χαρὰν τὴν θείαν καὶ οὐράνιον

Θεοτοκίον.

Ἰασαι μου τοὺς μώλωπας, τῆς ψυχῆς Παρθένε καὶ τοὺς τοῦ σώματος, ἡ τεκοῦσα τὸν ῥυσάμενον, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι κατακρίσεως.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Νόμῳ τοῦ Θεοῦ, πολιτεύεσθαι ἐνίσχυσον, ἐν ἀπλότητι καὶ βίῳ καθαρῷ, θεοφόρε Πάτερ Παῦλε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Πάθη τὰ δεινά, τὰ ὁσῶραι τυραννοῦντά με, ἀπομάρανον καὶ νέκρωσον σοφέ, τῇ θερμῇ σου ἰκεσίᾳ πρὸς τὸν Κύριον.

Ἀμεμπτον ζωὴν, διανύσας Παῦλε Ὅσιε, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ καὶ σεμνῇ, βιοτεύειν με ἐνίσχυσον μακάριε.

Θεοτοκίον.

Θρόνος τοῦ Θεοῦ, καθωράθης ὑψηλότατος, ἐν ἀγκάλαις Σου βαστάζουσα ἀγνή, τὸν τὰ σύμπαντα κρατοῦντα καὶ βαστάζοντα.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ὡς πλήρης, θείας ἀπλότητος Παῦλε, ἐπληρώθης θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῇ ἐντεύξει τῇ σῇ τὰς δυνάμεις, τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος ἥλασας, οὗ τῆς κακίας καὶ ἡμᾶς, ἀσινεῖς διαφύλαττε Ἄγιε.

Νεκρώσας, τὸν πολυμήχανον ὄφιν, τῇ ἀπλότητι τῇ σῇ θεοφόρε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτου νέκρωσον ῥύμην, καὶ ἀσφαλῶς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἴθυνον, ἐπὶ λιμένα τῶν σεπτῶν, τοῦ Θεοῦ προσταγμάτων δεόμεθα.

Ὡράθης, πλήρης δυνάμεως θείας, ἰσαγγέλω πολιτεία σου Πάτερ· ὅθεν ἐχθροῦ, τὰς δυνάμεις καθεῖλες, καὶ ἀσθενοῦντας ἰάσω ἐντεύξει σου· ὅθεν θεράπευσον καμέ, ἀσθενοῦντα ψυχῇ τε καὶ σώματι.

Θεοτοκίον.

Ποικίλαις, περιπεσὼν ἀμαρτίαις, ἐμακρύνθην τοῦ Θεοῦ Θεοτόκε· ἀλλὰ τῇ Σῇ, προστασία προστρέχω, καὶ ἐκβοῶ ἐκ μυχίων καρδίας μου· ἀπάλλαξόν με τοῦ ἐχθροῦ, τῆς πικρᾶς δυναστείας καὶ σῶσόν με.

Διάσωσον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐκ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης, Πάτερ Παῦλε τὸ τῆς ἀπλότητος σκήνωμα, τοὺς προσιόντας τῇ θεία σου προστασία.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ θερμοτάτῃ πρεσβείᾳ σου Ὅσιε, τῆς τοῦ ἐχθροῦ πονηρίας με λύτρωσαι, καὶ δίδου μοι δύναμιν δέομαι, ὡς ἂν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀπλότητι, διέλθω ζωὴν τὴν ἐπίγειον.

Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. (Κεφ. ια'. 27 -30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ἡμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστί.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ελεήμον, ἐξάλειψον τα πλήθη των
εμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεήμον, ἐξάλειψον τα πλήθη των
εμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βίου καθαρότητι, καὶ ἐν ἀπλότητι πάσῃ, Θεῷ εὐηρέστησας, Παῦλε
παμμακάριστε, δι' ἀσκήσεως καὶ πολλῆς μέτοχος, χάριτος ἐγένου·
διὰ τοῦτό σου δεόμεθα· ἡμᾶς ἀπάλλαξον, πάσης τοῦ ἐχθροῦ
ἐπιθέσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ πολυειδῶν
περιστάσεων, καὶ πταισμάτων αἵτει, συγχώρησιν ἡμῖν παρὰ
Χριστοῦ, ὡς ἂν ἀμέμπτως βιώσαντες, δόξης θείας τύχωμεν.

Ὠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀκαθάρτων πνευμάτων ὡς καθεῖλες τὴν ρύμην Παῦλε μακάριε,
οὕτω παθῶν τῆς λύμης, ἐκκάθαρον λιταῖς σου, τοὺς βοῶντας
ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπὲρ πάντων δυσώπει τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων Παῦλε μακάριε,
ῥυσθῆναι πάσης βλάβης, καὶ πάσης δυσχερείας, τοὺς πιστῶς
ἀνακράζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος φέγγει τῆς ἀπλότητος Πάτερ καὶ τῆς ἀσκήσεως,
λαμπρύνεις τὰς καρδίας, τῶν ἀρετῶν ἀκτῖσι, τῶν βοῶντων
ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀγνῶν Σου αἱμάτων ἐσαρκώθη ὁ Λόγος ὁ ὑπερούσιος, καὶ πάσης
ἀλογίας, ἐρρύσατο Παρθέने, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Γνώμη εὐθεία, εὐραστήσας Κυρίῳ, Παῦλε Ὅσιε Αὐτῷ εὐαρεστεῖν
με, δύναμιν παράσχου, ἵνα σε μακαρίζω.

Ἐκ πολυπλόκων, ἐπηρειῶν τοῦ βελίार, Παῦλε Ὅσιε ἀτρώτους διατήρει, τοὺς ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῥσαί με Πάτερ, ἐκ λογισμῶν ἀκαθάρτων, καὶ παράσχου μοι μετάνοιαν γνησίαν, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θερμαῖς σου ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως, φθορᾶς τὸν λύτην τεκοῦσα, ἀειπάρθενε Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ἐκ φθοροποιῶν με, λύτρωσαι νοσημάτων.

Ὡδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Συνὼν Ἀγγέλων δήμοις, Παῦλε θεοφόρε, μὴ διαλίπης πρεσβεύων δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει μακαρίζόντων σε.

Ἴσχυν ἡμῖν ἐξαίτει, κατὰ πάσης βλάβης, τοῦ βροτοκτόνου ἐχθροῦ Παῦλε Ὅσιε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἀξίως σὲ θαυμαστώσαντος.

Μεγίστης εὐκληρίας, κατηξιωμένος, μεγάλων πόνων καὶ θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ γεραίροντας Παῦλε ἀξιοθαύμαστε.

Ὁδὸν ἡμᾶς βαδίζειν, τὴν πρὸς σωτηρίαν, δίδου ἰσχὺν ταῖς πρεσβεΐαις σου Ἄγιε, οἷα μεσίτης καὶ πρέσβυς ἡμῶν πρὸς Κύριον,

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου ὥφθης Μήτηρ, τοῦτον ἐκ γαστρὸς Σου, ἀπειρογάμως κυήσασα πάναγνε· διὸ ἀγνεΐας ἀκτῖσι τὸν νοῦν μου λάμπρυνον.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμόμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Βίον διανύσας ἀγγελικόν, ἐν ἐρήμῳ Πάτερ, ἐπληρώθης θείου φωτός, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, ἐπάτησας μανίαν, οἷα Χριστοῦ θεράπων, Παῦλε μακάριε.

Πίστει Ἀντωνίῳ τῷ θαυμαστῷ, προσελθὼν ἐδείχθης, ἐκμαγεῖον τῶν ἀρετῶν, αὐτοῦ Πάτερ Παῦλε, ἀπλότητι ἐμπρέπων, καὶ ταπεινοφροσύνη τε καὶ πραότητι.

Σκεῦος ἀνεδείχθης τῶν ἀρετῶν, Παῦλε θεοφόρε, διὰ βίου ἀσκητικοῦ, ὡς συνωνυμήσας, τῆς ἐκλογῆς τῷ σκεύει, καὶ ἐναρέτου βίου, θεῖον ὑπόδειγμα.

Φρίττει τῶν δαιμόνων ἢ πονηρά, φάλαγξ θεοφόρε, ἣν σοι δέδωκεν ὁ Σωτὴρ, θεῖαν ἐξουσίαν, ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ· διὸ ἡμᾶς τῆς τούτων, βλάβης ἀπάλλατε.

Χαίροις Ἀντωνίου ὁ φοιτητής, Παῦλε θεοφόρε, καὶ ὁμόζηλος ἐν παντί· χαίροις μυροθήκη, ἀπλότητος ἀγίας, καὶ ἰσαγγέλου βίου, λύχνος πολύφωτος.

Δήμοις τῶν Ἀγίων ἐν οὐρανοῖς, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων, συγχορεύων Παῦλε σοφέ, πρέσβευε ἀπαύστως, ἡμῖν πταισμάτων λύσιν, διδόναι τοῖς ἐν πίστει, σὲ μακαρίζουσι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον....

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Παῦλε, τῆς ἀπλότητος εἰκὼν, ταπεινοφροσύνης δοχεῖον,
ἀξιοθαύμαστον, πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, φθορᾶς καὶ θλίψεως, τῇ
θερμῇ προστασίᾳ σου, καὶ τῆς πονηρίας, καὶ τῆς δολιότητος, τοῦ
παλαμναίου ἐχθροῦ, ἔχων, πρὸς Χριστὸν παρρησίαν, Ὅν ἀεὶ
δυσώπει διδόναι, θεῖον φωτισμὸν ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν
με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Αμήν.**
